

ogsaa have den Grund, at man er blevet mere videbegærlig, mere urimelig med at stille Spørgsmaal, og det ærede Medlem vil vel ikke paastaa, at Finansudvalget kan kræve hvilke som helst Oplysninger af Ministeriet. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Rode nikker og siger jo. Vil han da forlange, at f. Eks. Statsraadsprotokollen skal udleveres Finansudvalget? Vil han forlange, at hele det Materiale, som Bankkommissionen arbejder med, skal udleveres, at Bankens Bøger skal udleveres Finansudvalget til Undersøgelse og Kritik? Nej, man kan stille saa vidtgaaende og saa meningsløse Ønsker og Krav, at de ikke kan imødekommes, og jeg tror, at de ærede Medlemmer fra Oppositionen i saa Henseende er ret langt ude.

Jeg skal ikke komme meget ind paa den juridiske Side af Sagen, jeg skal ikke komme langt ind paa at bedømme, om det er rigtigt, at Justitsministeren har afvist for Tiden at komme med disse Dokumenter til Finansudvalget og til Offentligheden, men det forekommer dog mig, at der ikke er saa lidt, der taler til Fordel derfor. Alene det, at der i selve Loven, baade i dens Form og i dens Indhold, blev fastslaaet, at Materialet ikke skulde offentliggøres, efterhaanden som det kom frem, men til sidst samlet, peger bestemt i Retning af, at det ikke skal være en stykkevis Offentliggørelse. For øvrigt skal jeg, som sagt, ikke komme ind paa den juridiske Side af Sagen, men der er en anden Ting ved denne Sag, som jeg gerne vil dvæle et Øjeblik ved. De ærede Medlemmer, som har kritiseret Justitsministerens Holdning, har i det store og hele henholdt sig til, at dette var at forholde Offentligheden fuld og klar Oplysning om det, der var sket. Jeg tror imidlertid, vi maa være klar over, at til at skaffe den almene Befolkning fuld og hel Besked vilde en Offentliggørelse gennem Finansudvalget aldeles ikke tjene.

Og hvorfor ikke? Jeg gaar ud fra, at det Materiale, der foreligger, er saa umfangsrigt og saa stort, at den enkelte Vælger eller Borger ikke ved egne Kræfter direkte kan undersøge Sagen, men han vil faa sin Oplysning gennem de politiske Agitatorer, gennem de politiske Blade. Hvad er det nu, der foreligger? Der forelaa en bestemt Sigtelse. Denne Sigtelse blev med alle Parters Billigelse henvist til Undersøgelse i en upartisk, sagkyndig og fra alle Sider anerkendt Kommission, og paa Grundlag af sin Undersøgelse kom denne Kommis-

sion med en Kendelse, en Oplysning om, at det Forhold, som Udenrigsministeren var beskyldt for, var blevet undersøgt, og at for denne Beskyldning var han fri at kende. Jeg tror, man vanskelig set fra den store Almenheds Synspunkt kan komme til større Klarhed. Hvis dette store Materiale, Bankens Bøger, Kvitteringerne, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg forlangte skulde undersøges, blev offentliggjort gennem Finansudvalget, tror jeg absolut ikke, at den almindelige Borger i Samfundet da derudfra kunde danne sig nogen virkelig begrundet Mening om, hvem der havde Ret. Men der sidder altsaa en Kommission, som er sagkyndig og upartisk og anerkendt fra begge Parters Side, og den dømmer i Sagen. Det forekommer mig, at større Klarhed er det ikke muligt at naa til. Ud fra selve dette Synspunkt, at man skal komme til Klarhed fra Offentlighedens Side, tror jeg derfor absolut ikke, man naaer frem i den ønskede Retning.

Lad mig tilføje, at jeg tror, at en saadan Offentliggørelse, en saadan Bringen Sagen til politisk Benyttelse, tværtimod at tjene deres Interesse, der ønsker Klarhed, netop vilde øge deres Chancer og Interesser, der ønsker at forplumre Sagen. Og det forekommer mig da ogsaa, at hele den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, som nu søger at komme bort fra det, han oprindeligt beskyldte Udenrigsministeren for, er et tydeligt og klart Bevis herfor.

Hertil skal jeg senere komme tilbage, men jeg ønsker forinden at rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rode. Det ærede Medlem sagde: Vi maa have Udenrigsministerens Forhold undersøgt, for at der kan blive Ro om Sagen, hverken Udenrigsministeren eller det offentlige — saaledes forstod jeg ham — var tjent med, at der var en Uklarhed over, hvordan Udenrigsministeren havde stillet sig. Jeg ved ikke, hvad det er, det ærede Medlem Hr. Rode vil have oplyst. Er det det, om Udenrigsministeren har købt og solgt sit eget Selskabs Aktier? Det forekommer mig, at det er oplyst. Eller er det det, om han har købt eller solgt i et Konsortium sammen med Glückstadt? Jeg har ikke set, at der er ført Beviser derfor, men jeg gaar ud fra, at det er rigtigt, og saa er der jo heller ikke noget at faa oplyst i den Henseende (*Borgbjerg*: Men billiger De det?) ... Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Rode, om han billiger eller forkaster det. Er det nok til at gøre